

$\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af Skatten skulde tilfalde Næringskommunen, medens Resten skulde tilfalde Opholdskommunen. Forsaavidt som dernæst Udviklingen senere maatte føre med sig, at man vilde finde det rigtigt at forøge den Procent eller Promille, som maatte falde paa Formuen, saa er det klart, at enhver saadan Forøgelse ubelukkende vilde komme Opholdskommunen tilgode og ikke Næringskommunen, og saaledes vilde altsaa det øieblikkelige Misforhold, som muligens kunde komme tilstede mellem de to Kommunes Interessjer, kunne blive udjævnet. — Forslaget under Nr. 6 er en Konsekvens af Forslaget under Nr. 7, som jeg derfor ikke behøver at paavise nærmere, da det er nødvendigt at gjøre denne Tilføielse. — Under Nr. 8 foreslaas det i Tvivlstilfælde at give Udlændinge Adgang til Domsstolene med Hensyn til deres Betsatning, hvilket vistnok er naturligt. — Forslaget under Nr. 9 er ligeledes en Konsekvens af Forslaget under Nr. 7. Idet nemlig dette Forslag opstiller den Regel, at Formueskatten helt skal tilfalde Opholdskommunen, er det en Selvfølge, at, efter som Staten ikke kan antages at have nogen Opholdskommune, saa vil der overhovedet ikke kunne blive Tale om at statelægge Statsformuen. Det er dette, der ligger i Underdringsforslaget om, at der istedetfor „Statteverdi“ skal sættes „Skatteindtægt“ i § 6. — Til § 7 er der for det Første stillet Forslag om, at Lehn- og Stamhusbesiddere skulle betragtes som frie Giere med Hensyn til den kommunale Betsatning. Det vilde have visse Vanskeligheder at etablere et andet Princip eller Synspunkt, og Flertallet har ogsaa skjønnet, at man fornuftigvis ikke behøvede at gjøre nogen Forskjel gjældende med Hensyn til denne særlige Art af Eiendom. Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om Aktieselskaber og uavngivne Interessentskaber, da har Lovforslaget herom den Regel, at de skulle beskattes saaledes, at Aktieselskaber som saadanne skulle være skattepligtige af $\frac{2}{3}$ af deres Formue og Indtægt, hvoraf altsaa følger, at Aktionærerne og Interessenterne maa være skattepligtige af den resterende $\frac{1}{3}$, og tilsvarende Forslag findes derfor under Nr. 10 og 12, nemlig Regler for Aktionærernes og Interessenternes Ret til at gjøre de Fradrag, som følge af Aktieselskabets og Interessentskabets Skattepligt efter § 7. Man har imidlertid i Udvalget erkjendt, at dette Afdrag for Aktionærer og Interessenter vilde være vanskeligt at gennemføre. Det vil i enkelte Tilfælde være vanskeligt at finde og kontrollere, thi det er jo ikke saaledes, at et Aktiebevis eller en Interessentskabsandel bestandig findes paa

samme Haand, men saadanne Værdipapirer vandre jo fra Haand til Haand i Aarets Løb, og der vilde altsaa opstaa Spørgsmaal om, hvorledes den midlertidige Besiddelse af et saadant Værdipapir skulde komme til Afregning ved den kommunale Betsatning. Dette vilde altsaa medføre ikke saa Ulemper, om man end erkjender, at Lovforslagets Tanke overfor dette Forhold er korrekt og fuldt ud retfærdig. Der finder ikke nogen Dobbeltbetsatning Sted, og Tanken er altsaa fuldt ud retfærdig og tillige principiel rigtig overfor den mellemkommunale Betsatningsregel, som Lovforslaget iøvrigt opstiller, om Delingen mellem Næringskommunen og Opholdskommunen. Af praktiske Hensyn har Flertallet imidlertid søgt at faae denne Bestemmelse redigeret paa en ander Maade, og man har da ladet sig veilede af en Tanke, som har fundet sit Udtryk i den norske Skattelov, som giver Adgang til en ganske vist delvis dobbelt Betsatning, idet det nemlig deri hedder, at Aktieselskaber og Interessentskaber som saadanne skulle beskattes af den Indtægt, de have udover den sædvanlige Rente. De Herrer ville nemlig se, at, naar Aktionærerne og Interessenterne fuldt ud beskattes af hele Udbyttet af Aktieselskabet og Interessentskabet, saa vil den Skat, som Aktieselskabet og Interessentskabet som saadant kommer til at bære, blive en dobbelt Betsatning. Man har imidlertid i Norge ikke havt Betænkkelighed ved der at gaa ind paa den, naar det indskrænker sig til et saadant Udbytte, som et saadant Selskab har ud over den almindelige Rente, hvad der hertilands svarer til 4 pCt. Det er imidlertid en Regel, som er meget let at gennemføre, og som ikke vil være uden Betydning i mange Kommuner, hvor man jo navnlig tillægger det en særdeles Bægt overhovedet at komme til at beskattes saadanne Selskaber, der ofte drive Næring i meget stort Omfang, Næringer, som kommer til at være farlige Konkurrenter ligeoverfor Kommunens andre Næringsdrivende. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der til dette Forslag er stillet et Underændringsforslag; det vil ses, at det kun har eet Navn under, nemlig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg); men jeg vil bemærke, at, da Navnet blev sat under, vare ikke alle Medlemmer tilstede, og der er vist flere af Udvalgets Medlemmer, som ville have, at deres Navn skal staa paa dette Underændringsforslag. Man har nemlig ment, at, naar man gik til det Skridt, at lade en delvis dobbelt Betsatning finde Sted overfor næringsdrivende Aktieselskaber, saa vilde det være billigt at lade dem paa et andet Punkt faae en Lem-